

de kosten van dit 'Plan voor Rubroek' stelde de commissie dat men weliswaar de huiseigenaren in Rubroek zou kunnen laten meebetalen, maar omdat 'het voor de Stad Rotterdam geenzins onverschillig is wanneer het aantal huizen toeneemt en de Stad overal in reinheid en sierlijkheid wint', achtte zij het niet noodzakelijk de burgers van de stad nieuwe lasten op te leggen⁶¹).

Het 'Plan voor Rubroek' werd door Dijkgraaf en Hoogheemraden van Schieland van kritische kanttekeningen voorzien. Zo misten zij in het plan een scheiding tussen de Rotte en de binnenwateren⁶²). Vervolgens werd het ingebracht in de Raadsvergadering van 23 juni 1853⁶³). Enkele weken later kwam een voorstel van de heren P.H. Tromp, H. van Ryckevorsel, J.W.L. van Oordt, D. Dunlop en B. Eickma van 9 juli 1853 aan de orde. Daarin werden B. en W. uitgenodigd om, 'met het oog op vroeger ontworpen plannen, strekkende tot verbetering der wateren in de binnenstad en daartoe behorende polders, zoodra mogelijk, aan den Raad een voorstel dienaangaande te willen inleveren'⁶⁴). Als enige motivering werd verwezen naar een eerder gevoerde discussie⁶⁵). Naar aanleiding van dit voorstel besloot de Raad om een bijzondere raadscommissie in te stellen en deze met de zaak te belasten. Naast de voorstellers namen in de commissie plaats de heren mr. A.F. Prins, F. van Vollenhoven en J. Mees. De stukken betreffende de verbetering van de wateren in Rubroek werden nu in handen van deze commissie gegeven⁶⁶).

In het verslag⁶⁷) dat deze commissie aan de Raad zond stelde zij als hoofdvoorwaarde, dat alle stilstaande wateren in stromende moesten worden veranderd. Daartoe zou een krachtige doorspuiing noodzakelijk zijn. De commissie verwees naar haar overleg met Rose en Scholten en verklaarde eenstemmig tot de conclusie te zijn gekomen 'dat de beginselen in het waterproject van 1842 ontwikkeld, volkomen geschikt waren, om het voorgestelde doel te bereiken [...]'⁶⁸).

De commissie wilde het 'Waterproject' dus alsnog ten uitvoer brengen, zij het gedeeltelijk. De commissie dacht daarbij alleen aan die onderdelen die direct op de eigenlijke verbetering van de wateren in de binnen- en de polderstad betrekking hadden. Zij meende dat enkele andere onderdelen van het project, zoals de aanleg van een schutsluis, de openbare pompen en de abattoirs, hoe dringend noodzakelijk ook, welbeschouwd op zichzelf staande projecten vormden; zij wilde deze onderdelen dan ook liever buiten beschouwing laten. De commissie zag blijkbaar in dat zij